

EL LLENGUATGE***Abraonar-s'hi***

En el llenguatge del que podríem anomenar la narrativa d'acció —novel·les d'aventures, policiaques, etc.— trobem sovint usat el verb *abraonar*, com a verb pronominal, és a dir, *abraonar-se*. D'una banda, no sempre hi és usat amb tota propietat, i de l'altra, potser els nostres diccionaris no acaben d'aclarir del tot l'ús que caldria fer d'aquest verb.

Segons el Diccionari Fabra *abraonar* significa «abraçar amb força (algú) amb els braços». Aquesta definició exigeix, és clar, la del substantiu *braó*, que potser no tothom coneix: «part del braç compresa entre l'espatlla i el cotze». (Es segurament més conegut el sentit figurat d'aquest substantiu: «força corporal, vigoria, valor, coratge»). I, sempre seguint el Fabra, *abraonar*, usat pronominalment, significa «agafar-se dos que lluiten». D'acord amb aquesta definició, *abraonar-se* no es podria usar sinó en plural, concordant amb el subjecte que ha d'ésser sempre *dos* (o *dues*, avui que ja tenim dones d'empenta). I, tanmateix, en els textos a què ens hem referit trobem algun cop *abraonar-se* usat en singular, expressant l'acció d'algú que es llança —amb ímpetu, coratge i decisió, tal com escau als herois de les novel·les— contra algú altre. Si ens haviem d'atenir al Fabra, hauríem de condemnar aquest ús, que no repugna, però, el nostre sentit lingüístic. La Gran Enciclopèdia Catalana ens resol aquest dilema, car admet també per a *abraonar-se* el significat «llançar-se contra algú». Però aquesta definició, si bé és ben clara, no explica amb prou precisió l'ús que es pot fer de *abraonar-se* amb aquest valor. Quin complement demana? Amb quina preposició l'ha de regir?

Es evident que amb la preposició *contra* no, perquè la idea que denota ja és continguda en el significat del verb. Al nostre entendre, l'ús de *abraonar-se* en singular només és possible en frases amb el pronom *hi* —és a dir, *abraonar-s'hi*, representant la persona contra la qual algú es va llançar:

Però hem parlat també d'un ús impropri de *abraonar-se*. Al marge del nostre comentari sobre la definició que fa la Gran Enciclopèdia del significat d'aquest verb, és ben clar, segons aquesta definició, que no es pot dir *abraonar-se* sinó referint-se a saltar contra una persona, no contra un simple objecte per tal d'apoderar-se'n. No admetriem, doncs, frases com *En veure la pistola a terra s'hi va abraonar*

Albert Jané